

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN
TUOMIO (toinen jaosto)
21 päivänä lokakuuta 2003

Asia T-302/01

Gerhard Birkhoff
vastaan
Euroopan yhteisöjen komissio

Henkilöstö – Henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 2 artiklan 5 kohta –
Vakavasti sairaan tai vammaisen täysi-ikäisen, huollettavana olevan lapsen
lapsilisän poistaminen – Perusteltu luottamus

Täydellinen teksti italian kielellä II - 1185

Aihe: Kanne, jossa vaaditaan yhtäältä 26.9.2001 tehdyn nimittävän viranomaisen sen päätöksen kumoamista, jolla hylättiin valitus, jonka kantaja oli tehnyt 4.7.2001 tehdystä komission päätöksestä, jolla komissio poisti kantajalle tämän tyttärestä maksetun lapsilisän, ja toisaalta korvauksia aineellisesta vahingosta ja henkisestä kärsimyksestä.

Ratkaisu: Komission 4.7.2001 tekemä se päätös kumotaan, jolla poistettiin 1.7.2001 alkaen kantajalle tämän täysi-ikäisestä tyttärestä maksettu lapsilisä. Lausunnon antaminen kanteen siitä osasta, jossa vaaditaan vahingonkorvausta siitä, että kantajan tytär jäi vaille EY:n sairauskassan tarjoamaa turvaa, sekä siitä kanteen osasta, jossa vaaditaan korvausta riidanalaisen päätöksen veroseuraamuksista, raukeaa. Vahingonkorvauskanne hylätään muilta osiltaan. Komissio velvoitetaan korvaamaan kaksi kolmasosaa kantajan oikeudenkäyntikuluista, myös niistä kuluista, joita hänelle aiheutui tätä asiaa koskevasta välimenettelystä.

Tiivistelmä

*1. Henkilöstö - Kanne - Valituksen hylkäämispäätöstä koskeva kanne - Tutkittavaksi ottaminen
(Henkilöstösääntöjen 90 ja 91 artikla)*

*2. Henkilöstö - Palkkaus - Perheavustukset - Huollettavana olevaa lasta koskeva lisä - Oikeus lisän jatkamiseen ilman ikärajoitusta jos lapsella ei ole mahdollisuutta elättää itseään - Hallintoviranomaisen velvollisuus tutkia jokaisen yksittäistapauksen erityiset olosuhteet ilman, että se voi turvautua ennalta määritelyyn objektiiviseen arviointiperusteeseen
(Henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 2 artiklan 5 kohta)*

*3. Henkilöstö - Henkilöstösäännöt - Soveltaminen - Hallintoviranomaisen päälliköiden kollegion päätelmä, joka ei sido nimittävää viranomaista
(Henkilöstösääntöjen 110 artiklan 3 kohta)*

1. Alkuperäisestä päätöksestä tehdyn valituksen hylkäämispäätöksestä nostetun kumoamiskanteen vaikutus on, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen käsiteltäväksi saatetaan virkamiehelle vastainen päätös, josta valitus tehtiin.

(ks. 24 kohta)

Viittaukset: asia T-82/99, Cwik v. komissio, 14.7.2000 (Kok. H. 2000, s. I-A-155 ja s. II-713, 23 kohta).

2. Henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 2 artiklan 5 kohdassa tarkoitetun lisän maksamista jatketaan ilman mitään ikärajoitusta, jos lapsella on vakava sairaus tai vamma, jonka vuoksi hän ei pysty elättämään itseään, sairauden tai vamman koko keston ajan. Tässä säännöksessä ei myönnetä toimivaltaiselle viranomaiselle mitään harkintavaltaa kyseessä olevan lisän myöntämistä tai epäämistä varten, vaan sidottu toimivalta, joka merkitsee, että ehdottomasta ilmaisutavasta, jota käyttäen säännös on laadittu, käy ilmi, että viranomaisen on myönnettävä huollettavana olevasta lapsesta maksettava lisä, kun se toteaa, että siinä luetellut edellytykset täyttyvät.

Koska yhteisön oikeuden säännöksiä, joissa myönnetään oikeus rahallisiin suorituksiin, on tulkittava suppeasti, jokaisessa erityistapauksessa on aiheellista tarkistaa, täyttyykö sellaisen huollettavana olevasta lapsesta maksettavan lisän sosiaalinen tavoite, jonka maksamista jatketaan vain henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 2 artiklan 5 kohdan nojalla.

Tästä seuraa, että kyseessä olevan hallintoviranomaisen on tämän säännöksen soveltamista varten määriteltävä jokaisessa erityistapauksessa ja ottaen huomioon kaikki jokaisen yksittäistapauksen olosuhteet, onko kyseessä vakava sairaus vamma, jonka vuoksi kyseessä oleva lapsi ei pysty elättämään itseään ja ilman, että hallintoviranomainen voi turvautua ennalta määriteltyyn objektiiviseen arviointiperusteeseen.

(ks. 37 – 40 ja 43 kohta)

Viittaukset: asia C-70/91 P, neuvosto v. Brems, 7.5.1992 (Kok. 1992, s. I-2973, 5 kohta) ja asia T-498/93, Dornonville v. komissio, 30.11.1994 (Kok. H. 1994, s. I-A-257 ja s. II-813, 31 ja 38 kohta).

3. Hallintoviranomaisen päälliköiden kollegion henkilöstösääntöjen 110 artiklan kolmannessa kohdassa tarkoitetun ”toimielinten hallintoyksiköiden säännöllisen toisiaan kuulemisen” yhteydessä tekemän päätelmän, joka on tehty sen vuoksi, että jonkin henkilöstösääntöjen säännöksen tulkinnassa noudatettaisiin yhdenmukaista hallintokäytäntöä, vaikutuksena ei ole nimittävän viranomaisen toimivallan sitominen siltä osin kuin on kyse sellaisten yksittäispäätösten tekemisestä, joissa sovelletaan tällaista säännöstä.

(ks. 42 kohta)

Viittaukset: asia T-48/89, Beltrante ym. v. neuvosto, 26.9.1990 (Kok. 1990, s. II-493, 17 kohta) ja asia T-49/89, Mavrakos v. neuvosto, 26.9.1990 (Kok. 1990, s. II-509, 17 kohta).